

Medlem — jeg tror, at jeg tydelig nok har forklaret min Opfattelse af Præmien, og jeg tror ikke, at det ærede Medlems Opfattelse deraf stemmer med hans øvrige Tankegang — og kun ønsker, hvis det er muligt — jeg antager, at det rimeligvis ikke er det, men det er i alt Fald et Forsøg værd — at give denne Banestrækning et Tilskud af 72,000 Kr. pr. Mil. Jaa blive vi nok enige om Formen for denne Tanke. Men lad os ikke sætte Indenrigsministeren i den store Fristelse, at han kan slippe med 225,000 Kr., hvis han holder sig til det smalle Spor. Denne Fristelse sætte de Herrer ham i ved deres Vædringsforslag, men den vil jeg fri ham for.

Indenrigsministeren (Ingwerslev):

Jeg kan henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling, og jeg vil fraraade at vedtage Vædringsforslaget. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Falkenstjerne) sagde nok, at Folkethinget vel vilde holde paa sit gamle Standpunkt. Det antager jeg egentlig ogsaa, at Folkethinget vil, men naar det vil holde fast ved sit gamle Standpunkt, maa man vel erindre, at det er netop Vedtagelsen af Loven, som den her foreligger. Det er Folkethingets Standpunkt, og det er ikke Folkethingets theoretiske Standpunkt, men det praktiske Standpunkt, idet man har stemt for Loven, som den er. Det ærede Medlem talte igjen om Horsens—Tørring Banen og Veile—Give Banen, men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at medens Horsens—Tørring Banen ikke fik noget Tilskud, fik Veile—Give Banen dette Tilskud af 100,000 Kr. i en rund Sum. Det er omtrent et Tilskud af lignende Art, som det jeg har tilladt mig at udtale, man passende kunde give til den Slags lokale Baner. Det er kun posteret noget anderledes, fordi Landstinget ikke vilde godkjende Principet med de 80,000 og 25,000 Kr., men i Realiteten bliver det omtrent det samme. Men nu vil det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere sætte Præmie paa den bredsporede Bane ved at give 50,000 Kr. mere pr. Mil, hvis Banen bliver bredsporet. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at da Banen forelaa her første Gang i Fjor, var den bredsporet. Den Bane, jeg udtalte mig om med Hensyn til Tilskudet, var den lette bredsporede Bane; jeg indtager altsaa ganske samme Stilling som tidligere, og jeg tror, at det er rigtigt at stemme imod Vædringsforslaget. Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, gaar det jo ud paa et Alternativ; man kan jo efter det foreliggende Lovforslag bygge enten en smalsporet

eller en let bredsporet Bane. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) oversaa, at det er det, det nuværende Lovforslag gaar ud paa, altsaa en Del af Bemærkningerne derom falder bort. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i, at jeg nok tror, at jeg kan sige, at begge Vædringsforslagene lide af formelle Mangler. Men Herregud, man er jo saa overmaade vant til ved anden Behandling, at Forslagene lide af formelle Mangler, og hvis man i Realiteten ønsker at vedtage dem, vil det, der kommer ud, ikke blive ganske klart, og der vil heller ikke blive god Mening i det, det vil blive noget meningsløst, men det pleier man jo at rette til tredje Behandling, saa det skal man ikke lade sig skræmme af. Det forekommer mig rigtigt, at man tager sin Stilling med Hensyn til Realiteten og stemmer for Vædringsforslaget, hvis man ønsker det; jeg tilraader at stemme imod det.

Det Forslag, det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (H. Nielsen) har stillet, skal jeg virkelig ikke gaa videre ind paa. Det forekommer mig saa aldeles urimeligt at kaste det Forslag ind her. Det ærede Medlem vil jo vide, at det har aldrig kunnet sættes igjennem. Man har netop begrændset sig til en Veile—Give Bane, og det samme gjælder for mig om Forslaget til at forlænge Banen til Brande. Det Forslag duer for mig heller ikke. Jeg vil spørge det ærede Medlem: hvorfor stille dette Forslag her? I det andet Thing har en Meningsstælle af det ærede Medlem, som tidligere har repræsenteret Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtalt, at der ikke kunde være Tale om, at Nogen vilde have Koncession paa denne Bane. Hvorfor skal man saa indsætte i Lovforslaget en Bestemmelse, om hvilken en af de mere indflydelsesrige Mænd i Egnen, som kjenner Forholdene i Egnen, siger, at der ikke kan være Tale om, at Egnen vil bygge en saadan Bane, eller Nogen vil have Koncession paa den. Det forekommer mig, at man oftere begaar den Feil at komme med Forslag, bagved hvilke der ikke staar et alvorligt Ønske eller Øvne til at gjennemføre dem, og det er ikke heldigt for Tjernbanelovgivningen. Altsaa, idet forekommer mig aldeles utroligt, at man skulde vedtage det Forslag her, efterat man var gaaet bort deraf i Fjor og gjort det paa den praktiske Maade, at man har vedtaget her et Lovforslag, som gif i en helt anden Retning.

Falkenstjerne: Den høitærede Indenrigsminister vilde skjelne mellem Folkethingets